

Dosarul nr. 2ra-1150/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina (jud. I. Negreanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către recurentul Iacov Popa, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iacov Popa împotriva Elvirei Vârlan cu privire la desfacerea căsătoriei,

împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Elvira Vârlan, a fost casată hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, și a fost emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere cu privire la dispunerea încetării procesului civil,

c o n s t a t ă:

La data de 09 decembrie 2019, Iacov Popa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elvirei Vârlan cu privire la desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 27 octombrie 2016, a încheiat căsătoria cu pârâta Elvira Vârlan, la OSC Rezina, cu nr. 106.

Menționează reclamantul că, de o perioadă destul de îndelungată, nu locuiesc împreună, nu au copii comuni, iar pârâta, periodic este plecată peste hotarele țării. De asemenea, soții pe perioada căsătoriei, nu au obținut careva bunuri în comun.

Mai mult decât atât, reclamantul afirmă că, căsătoria poate fi desfăcută fără acordarea termenului de conciliere, or, deja de o perioadă bună de timp, soții duc un mod de viață separat, iar acordarea acestui termen nu poate conduce la realizarea scopului legal.

Cere reclamantul Iacov Popa desfacerea căsătoriei încheiată între acesta și pârâta Elvira Vârlan, înregistrată la 27 octombrie 2016.

Prin hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, acțiunea a fost admisă integral. A fost desfăcută căsătoria încheiată între Iacov Popa și Elvira Vârlan, înregistrată la 27 octombrie 2016, la OSC Rezina, cu nr. 106.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 23 iulie 2020, pârâta Elvira Vârlan a depus o cerere de apel, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe vizate, emiterea unei decizii noi cu privire la dispunerea încetării procesului civil.

De asemenea, la 11 noiembrie 2020, Elvira Vârlan a depus o cerere cu privire la retragerea cererii de apel depuse anterior, cu încetarea procedurii în instanța de apel, din motiv că părțile s-au împăcat (f.d. 52).

Ulterior, la 16 aprilie 2021, reclamantul Iacov Popa a depus o cerere cu privire la retragerea cererii de chemare în judecată privind desfacerea căsătoriei (f.d. 68).

Prin decizia din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Elvira Vârlan, a fost casată hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, și a fost emisă o nouă hotărâre sub formă de încheiere cu privire la dispunerea încetării procesului civil.

Colegiul conchide că, în motivarea soluției emise, instanța de apel întemeiat a dispus admiterea cererii reclamantului Iacov Popa de a renunța la acțiunea depusă împotriva pârâtei Elvira Vârlan cu privire la desfacerea căsătoriei, întrucât aceasta reprezintă voința părților, fapt ce reiese cert din principiul disponibilității în drepturi a participanților la proces.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 09 decembrie 2019, Iacov Popa a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elvirei Vârlan cu privire la desfacerea căsătoriei.

La caz, sa constatat că, la 27 octombrie 2016, Iacov Popa, a încheiat căsătoria cu pârâta Elvira Vârlan, la OSC Rezina, cu nr. 106.

În acest context, reclamantul, a solicitat desfacerea căsătoriei sus-menționate.

Ulterior, la 16 aprilie 2021, reclamantul Iacov Popa a depus o cerere cu privire la retragerea cererii de chemare în judecată privind desfacerea căsătoriei (f.d. 68).

La 14 iunie 2021, recurentul Iacov Popa, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 25 iunie 2021, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 78).

Prin referința depusă la 26 iulie 2021, intimata Elvira Vârlan, a solicitat de a considera recursul declarat de către recurentul Iacov Popa, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 20 aprilie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 14 iunie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea și recepționarea copiei deciziei integrale participanților la proces la 31 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, conform scrisorii de însoțire (f.d. 74). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către recurentul Iacov Popa, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către recurentul Iacov Popa,

nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către recurentul Iacov Popa.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către recurentul Iacov Popa, împotriva deciziei din 20 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat